

Nr 80.

Av herr **Petrén**, angående ändring i den av Kungl. Maj:t föreslagna staten för vårdanstalten å Venngarn för alkoholister.

I den av Kungl. Maj:t framlagda lönestaten för personalen vid statens alkoholistanstalt å Venngarn har Kungl. Maj:t på tvenne punkter frångått det förslag till stat, som framlagts av anstaltens styrelse, nämligen i fråga om dels direktören dels husfadern.

Vad *direktören* beträffar, hade styrelsen för honom föreslagit lönegraden B 27, medan Kungl. Maj:t placerat honom i lönegraden B 26. Av de myndigheter, som avgivit yttrande över förslaget, hava såväl socialstyrelsen som statskontoret tillstyrkt den av anstaltsstyrelsen föreslagna placeringen, medan Kungl. Maj:t haft att stödja sig på den allmänna civilförvaltningens lönenämnd, vilken ansett sig icke kunna förorda befattningens hänförande till högre lönegrad än B 26. Denna sin uppfattning har lönenämnden motiverat därmed, att tjänsten i fråga i avseende å arbetsuppgifternas omfattning, underställd personal m. m. torde få anses närmast jämförlig med direktörsbefattningarna av andra klass inom fängvården. Lönenämnden förbiser emellertid vid denna jämförelse, att Venngarnsdirektörens arbete är av helt *annan art* än fängelsedirektörens.

Med hänsyn därtill att interneringstiden å en alkoholistanstalt icke är bestämd till dagen som å fängvårdsanstalterna utan endast till en viss maximtid, inom vilken utskrivning *senast* skall äga rum, kräves av alkoholistanstaltens chef ett vida noggrannare individuellt studium av de intagna ävensom ett noggrant bedömande av den enskildes familjeförhållanden m. m. för att kunna bestämma tidpunkt, då utskrivning i de särskilda fallen lämpligast bör äga rum. Som anstaltens styrelse framhåller, innefattar också den obestämda interneringstiden i sig ett irritationsmoment, som är alldeles okänt för sådana anstalter, vilka endast bringa till verkställighet ett förut av annan myndighet till tiden preciserat straff eller tvångsarbete. Såväl detta förhållande som Venngarns karaktär av att vara en öppen anstalt ställa vida större krav på personliga kvalifikationer hos chefen än den slutna fängvårdsanstalten.

Vad åter beträffar de av Kungl. Maj:t anförda skälen att placera direktören å Venngarnsanstalten en lönegrad lägre än direktören å Svartsjö tvångsarbetsanstalt och direktören å Bona uppfostringsanstalt, därför att dessa anstalters klientel är större än Venngarnsanstaltens, kan häremot anföras, att från Svartsjö alkoholistanstalt, vilken i övrigt har en mera slutten karaktär, förekommer med hänsyn till klienteletts beskaffenhet mera säl-

lan någon utskrivning före maximitidens utgång, och att å Bona, å vilken anstalt verksamheten har stora likheter med den å Venngarn, klientelet dock utgöres endast av minderåriga, medan klientelet å Venngarn utgöres av vuxna personer, i flertalet fall familjeförsörjare, vadan ett avgörande beträffande interneringstidens längd här blir ansvarsfullare och till sina konsekvenser allvarligare. Något bärkraftigt skäl för direktörens å Venngarn nedflyttning till lönegraden B 26 är sålunda icke anført, utan hava alla de skäl, som av anstaltsstyrelsen anförts för att han bör placeras uti samma lönegrad som direktören å Bona — vilka skäl äro utförligt refererade av departementschefen — enligt mitt förmenande på intet sätt försvagats utan äga alltjämt sin fulla giltighet.

Vad därefter *husfadern* beträffar, har denne av Kungl. Maj:t placerats i lönegraden B 15, medan anstaltens styrelse för honom föreslagit lönegraden B 16. Detta förslag har tillstyrkts av såväl socialstyrelsen som statskontoret, medan allmänna civilförvaltningens lönenämnd föreslagit den av Kungl. Maj:t godtagna nedflyttningen till B 15. Emellertid måste det ställas avsevärt större kvalifikationer på innehavare av denna tjänst än på de befattningshavare, med vilka lönenämnden med hänsyn till arbetsuppgifterna jämför honom. Det är nämligen en synnerligen svår uppgift, som åligger husfadern å Venngarn, vilken har att närmast ansvara för ordningen vid anstalten, då denna, som nämnts, är av öppen karaktär samt många av de å densamma intagna äro oberäkneliga och överkänsliga individer.

I anslutning till vad sålunda blivit anført, får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i den av Kungl. Maj:t föreslagna staten för vårdanstalten å Venngarn för alkoholister, att direktören placeras i lönegraden B 27 och husfadern i lönegraden B 16.

Ett bifall till denna hemställan skulle föranleda så ringa ytterligare utgifter att någon höjning i anslaget icke torde vara erforderlig.

Stockholm den 21 januari 1927.

Alfred Petré.